

ТЕКСТОТВОРЧА ФУНКЦІЯ ПАРНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ

Міщенко О., студ. ПР-52

Фразеологізми становлять значну частину словникового запасу німецької мови. З розвитком теорії фразеології та пізнанням нових закономірностей, що притаманні системі німецької мови, а також з уточненням методів дослідження фразеології утворюється класифікація фразеологічних одиниць. Згідно зі структурно-семантичною класифікацією парні фразеологізми виділяють в окрему групу. Слід зазначити, що парні сполучення слів – це фразеологізми з цілісним змістом, що виникає в результаті семантичної зміни сурядних сполучень, що включають два однорідних слова (іменники, прикметники, дієслова, вигуки) та з'єднуються за допомогою сполучників *und, oder, weder...noch*.

Компонентами парних фразеологізмів виступають різні частини мови, синоніми, антоніми та деривати слів. Деякі парні фразеологізми є сталими виразами, а деякі стають, навіть, загальноживаними термінами. На перших етапах розвитку суспільства фразеологізми, а зокрема парні сполучення слів, створювались людьми на основі предметів та явищ, які їх оточували, та використовувались в усному мовленні. Пізніше, з появою писемності люди почали використовувати фразеологізми в творах.

Так, наприклад, в художніх, наукових, епічних творах, байках, притчах, оповіданнях, в деякій мірі в суспільно політичних статтях, але обмежено з певною метою. Парні фразеологізми є незамінним компонентом у художніх творах. Вони надають твору інформативності, цікавості, наповненості. Парні фразеологізми створюють загальний стиль твору, завдяки ритмі та фонетичному оформленню компонентів роблять твір милозвучнішим. Вони здатні ущільнювати текст, оскільки вміщують у короткому формулюванні більше інформації, ніж це здатні виразити вільні словосполучення. Беручи свій початок від давніх-давен парні фразеологізми допомагають сучасній людині прослідкувати індивідуальність створення та використання їх в мові. Так як компонентами парних фразеологізмів є природні явища, події з життя, предмети, які нас оточують, вони наближають читача до твору, до ситуації, головної ідеї твору, персонажів твору, робить його більш зрозумілим, надає йому певного стилістичного забарвлення.

Наук. кер. – Чепелюк А.Д., ст. викладач